Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 103 194 van 22 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: **X**

Gekozen woonplaats: **X**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 11 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

*"**A. Feitenrelaas***
U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 22 november 1983. Uw vader stierf vóór uw geboorte, uw moeder stierf bij de bevalling, en u werd grootgebracht door uw nonkel (E.O.). Wanneer u 25 jaar oud was, merkte u voor het eerst op dat u gevoelens heeft voor vrouwen. In het jaar 2008 gaf uw nonkel u aan een zekere Nana Ata, bij wie u moest gaan wonen, en die de vader is van uw kind dat nog in Ghana is. U woonde een drietal maanden bij deze man en u werd slecht behandeld door hem. U verliet deze man en keerde terug naar het huis van uw nonkel. Hoewel uw nonkel er eerst niet mee akkoord was dat u terug in zijn huis kwam wonen, wist de vrouw van uw nonkel uw nonkel te overtuigen dat u niet terug moest gaan naar Nana Ata. Sinds u Nana Ata verliet, heeft u hem nooit meer gezien. Op 5 september 2009 begon u een lesbische relatie met Mary (A.), een vrouw die u op de markt ontmoette. Hoewel jullie meestal seksuele betrekkingen hadden in het

huis van Mary, had u op een dag seks met Mary in uw kamer in het huis van uw nonkel. Er was niemand thuis, en u verwachtte niet dat er iemand zou thuiskomen. Uw nonkel moest die dag lesgeven in de school, maar kwam onverwachts naar huis daar hij iets vergeten was, en hij betrapte u en uw vriendin Mary wanneer jullie samen seks hadden in het bed op uw kamer. Uw vriendin trok meteen haar kleren aan en verliet het huis, uw nonkel was zeer boos, en ook u verliet het huis. 's Avonds ging u terug naar het huis van uw nonkel om er te gaan slapen. De volgende dag zag u dat uw nonkel familieleden had uitgenodigd, en u hoorde hen spreken over u en wat uw nonkel had gezien. U vernam dat ze u die nacht zouden doden met messen. U was bang toen u dat hoorde, en u kon 's nachts niet slapen. U stelde zich op in een donkere hoek waar men u niet kon zien, en u zag uw nonkel en zijn broers met messen uw kamer binnengaan. Ze konden u evenwel niet vinden en u sprong uit het raam. U ging naar het huis van sister Akua, waar u onderdook gedurende een maand. Sister Akua vernam op de marktplaats van het dorp dat anderen van uw verhaal op de hoogte waren, en dat uw nonkel aangifte deed bij de politie, en sister Akua bracht u in contact met een zekere Nana Kwame. Deze kwam u op een nacht halen met een auto. Hij bracht u naar de haven, waar u naar het schip meegenomen werd. U vertrok op 12 september 2011 per schip uit Ghana, en u kwam op 4 oktober 2011 aan in België, waar u de volgende dag asiel aanvroeg.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Ten eerste dient vastgesteld dat u niet hard heeft kunnen maken dat u gedwongen zou zijn geworden om te gaan wonen bij de man die uw nonkel voor u koos, en dat het u toegestaan werd deze man te verlaten, en af te zien van de – door u geopperde – gedwongen samenwoonst.

U verklaarde dat u onder dwang aan een man, een zekere Nana Ata, gegeven werd, en dat deze de vader is van uw kind (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd of u met deze man trouwde, antwoordde u dat ***u het niet kunt zeggen, u aan hem gegeven werd onder dwang, en u niet weet of de gebruiken werden uitgevoerd****. Gevraagd of u zich dan niet herinnert of u met hem trouwde, verklaarde u dat u de vraag niet begreep. Gevraagd wat u bedoelde met uw verklaring dat u gedwongen gegeven werd aan hem, antwoordde u dat u die man niet kende, en uw nonkel u had gezegd bij hem te gaan wonen. Gevraagd hoe uw nonkel hem kende, antwoordde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde bij deze man te hebben gewoond gedurende een drietal maanden aan de buitenrand van Besease (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Gevraagd wanneer u aan die man werd gegeven, antwoordde u in 2008. Gevraagd wat er gebeurde, antwoordde u dat hij u slecht behandelde, u niet bij hem kon blijven, u hem verliet, en terug bij uw nonkel ging wonen. Gevraagd hoe het verder ging, antwoordde u dat uw nonkel het niet aanvaardde, boos was, maar dat zijn vrouw uw perspectief wel aanvaardde, en aan u zei dat u niet meer terug hoefde te gaan (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U verklaarde voorts dat de vrouw van uw nonkel met haar echtgenoot ging praten, ze dat deed,* ***en u daarna aanvaard was in de familie****.* ***Gevraagd of u nog problemen heeft gekend met die man, Nana Ata, nadat u hem verliet, antwoordde u hem sindsdien niet meer gezien te hebben.*** *Gevraagd of uw nonkel zich er dan bij neerlegde dat u niet zou teruggaan naar die man, antwoordde u dat hij niet meer dezelfde gelaatsuitdrukking had als voorheen, hij u anders bekeek, en vanaf die dag het leven veranderde (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd of hij u dan niet langer dwong om terug te gaan naar die man, antwoordde u dat zijn gedrag was veranderd, maar dat u wel zag aan hem dat hij het niet graag had.* ***Opnieuw gevraagd of hij ermee stopte om u te dwingen om terug te keren naar die man, antwoordde u bevestigend.*** *Gevraagd hoe de vrouw van uw nonkel erin slaagde uw nonkel te overtuigen dat u niet meer terug hoefde te gaan naar de man aan wie u gegeven was, antwoordde u* ***het niet te weten*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 10).* ***Het dient vastgesteld dat uw onwetendheid betreffende de persoon van Nana Ata en betreffende de manier waarop uw nonkel Nana Ata kende, betreffende de manier waarop de vrouw van uw nonkel uw nonkel wist te overtuigen dat u niet langer bij deze man moest wonen, alsook uw onwetendheid betreffende de vraag of u al dan niet met deze man bent getrouwd, ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen onder dwang bij deze man te zijn gaan wonen. Los van de vraag of er eventueel een kern van waarheid in deze verklaringen zou schuilen – hetgeen in casu betwist wordt – dient vastgesteld dat uit uw verklaringen ondubbelzinnig af te leiden valt dat u, na drie maanden bij deze man te hebben gewoond, terugging naar het huis van uw nonkel, het u toegelaten was om niet langer met de u opgedrongen man samen te wonen, uw nonkel u niet langer dwong om met deze man samen te wonen en u, sinds u Nana Ata verliet, hem niet meer zag.***

Verder dient vermeld dat meerdere van de door u afgelegde verklaringen, fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw – door u beweerde – lesbische geaardheid.

Gevraagd wanneer u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot vrouwen, en of u dat wat kunt uitleggen, antwoordde u dat, wanneer u bij uw ex man wegging, ***u besloot niet langer samen te zijn met een man*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd of u zich reeds aangetrokken had gevoeld tot vrouwen, voordat u wegging bij uw ex, antwoordde u dat u toen wel geïnteresseerd was. Gevraagd of u kunt uitleggen wat u bedoelt met uw verklaring dat u 'interesse' had, antwoordde u,* ***de vraag ontwijkend****, dat u geïnteresseerd was,* ***en dat een van de redenen was waarom uw nonkel u dwong om te trouwen****. Uw verklaring herhalend, namelijk dat u gevoelens had voor vrouwen, en dat een reden was waarom u door uw nonkel gedwongen werd om te trouwen, en gevraagd wat er precies gebeurde,* ***antwoordde u, de vraag ontwijkend****, dat u toen geïnteresseerd was in vrouwen, lesbische vrouwen gedood werden, en u zeer voorzichtig moest zijn. Gevraagd hoe u uw lesbische geaardheid bij uzelf opmerkte, antwoordde u,* ***de vraag nogmaals ontwijkend,*** *dat, wanneer u 25 was, u echt gevoelens had voor vrouwen, u zag dat het slecht afliep voor vrouwen die trouwden, en dat zij terugkeerden. U voegde er aan toe dat u er daarom over begon na te denken om een relatie met een vrouw te hebben in plaats van met een man. Gevraagd of u uw lesbische gevoelens nooit eerder opmerkte, antwoordde u dat u gevoelens kreeg voor vrouwen na uw 25e verjaardag. Gevraagd wat er door u heen ging, wanneer u zich uw gevoelens voor vrouwen realiseerde, antwoordde u* ***dat u een relatie wou opdat u met een vrouw kan gaan samenwonen****. Gevraagd of, wanneer u uw gevoelens voor vrouwen opmerkte, u toen ook begreep dat dat betekende dat u lesbisch was, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Opnieuw gevraagd hoe u ermee omging, nadat u van uzelf opmerkte lesbisch te zijn, antwoordde u,* ***de vraag wederom ontwijkend****, dat* ***u niet dacht, u gevoelens had voor vrouwen, en op een relatie hoopte****. Gevraagd hoe dat dan ging, en gesteld dat er over zoiets toch wel tijd heengaat, tussen het moment dat u uw gevoelens ontdekte, en het besluit een lesbische relatie aan te gaan, antwoordde u de vraag niet begrepen te hebben. Wanneer u de vraag een tweede maal werd gesteld, antwoordde u,* ***opnieuw de vraag ontwijkend, dat, wanneer u met Mary een relatie begon, u aanvoelde dat ze begreep wat u voelde en u gelukkig was wanneer deze relatie begon.*** *Opnieuw gevraagd hoe u omging met het besef dat u lesbisch bent, vóórdat u met Mary een relatie begon, antwoordde u,* ***de vraag nogmaals ontwijkend****, dat u zich uw gevoelens voor vrouwen realiseerde lang voordat uw nonkel u dwong om bij uw ex-man te gaan wonen. Gevraagd hoelang dat dan is, antwoordde u, nadat de vraag u een tweede maal werd gesteld, dat u 25 was toen u die gevoelens ervoer. Gevraagd hoe u ermee omging, toen u zich realiseerde dat u op vrouwen viel, en u in een land als Ghana woonde, waar lesbische vrouwen niet aanvaard worden, antwoordde u,* ***de vraag opnieuw ontwijkend****, dat u wist dat het verboden was, u hoorde van mensen die anderen doodden, en u daarom alles in het geheim deed met uw partner (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Nogmaals gevraagd hoe u met uw gevoelens omging, en of u uw gevoelens aanvaardde, wanneer u uw eigen lesbische geaardheid ontdekte en hoorde dat mensen gedood werden omwille van homoseksualiteit, antwoordde u,* ***de vraag opnieuw ontwijkend****, dat het taboe is, dat u weet dat u zichzelf in een gevaarlijke situatie zette,* ***en dat uw gevoelens voor vrouwen de reden uitmaakte waarom uw nonkel u aan die man gaf****. Gevraagd wat u bedoelt met uw verklaring dat dat de reden was waarom uw nonkel u aan die man gaf, antwoordde u,* ***volledig tegenstrijdig aan uw vorige verklaringen – namelijk dat uw lesbische gevoelens een reden waren waarom uw nonkel u aan uw ex-man gaf*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 12 en 14) – dat uw nonkel niet wist dat u die gevoelens had, wanneer hij u aan die man gaf. Gevraagd of, wanneer u uw lesbische gevoelens ontdekte, u meteen wist dat u lesbisch was, dan wel dat u misschien dacht dat het zou overgaan, antwoordde u,* ***de vraag nogmaals ontwijkend****, dat u echt gevoelens had voor vrouwen, u praatte met vriendinnen, en u meer gevoelens had voor vrouwen wanneer u een relatie begon met Mary. Gevraagd of u er lang over deed om te beseffen dat u lesbisch bent, wanneer u merkte dat u zich aangetrokken voelde tot vrouwen, antwoordde u dat het* ***niet lang duurde****. Nogmaals gevraagd wat er in uw geest omging, toen u zich realiseerde lesbisch te zijn, antwoordde u, weinig verhelderend, dat u een permanente partner wou om bij te blijven. Gevraagd of u gewoon kunt vertellen hoe u uw gevoelens voor vrouwen ontdekte en daarmee omging, en geconfronteerd met de vaststelling dat men een dergelijk besef niet elke dag heeft, het een enorme impact heeft op het leven, u in een maatschappij woonde die dergelijke gevoelens niet aanvaardt, en dat u daarover toch wel iets moet weten te vertellen, antwoordde u,* ***weinig verhelderend en bijzonder beknopt****, dat u soms uw vriendinnen vasthield wanneer deze naar u kwamen, u zich aangetrokken voelde tot vrouwen, u gevoelens kreeg wanneer u vrouwenlichamen zag en het dan in uw geest opkwam om verliefd te worden op een vrouw. Nogmaals gevraagd of u er lang over deed om te aanvaarden, voor uzelf, dat u op vrouwen valt, antwoordde u dat u erover nadacht, en wanneer uw nonkel u aan uw ex-man gaf, u echt besloot om bij vrouwen te zijn. Uw verklaring – namelijk dat u die gevoelens had, en erover moest nadenken – herhalend, en gevraagd of u daar wat meer over kunt vertellen, antwoordde u,* ***de vraag ontwijkend****, dat u er* ***de hele tijd over nadacht*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of u daarbij wat meer uitleg kan geven, en gevraagd waaraan u dan zoal dacht, en hoe u uw besef opnam, antwoordde u,* ***de vraag wederom volledig ontwijkend****, dat u er serieus*

over nadacht, u hoorde van mensen die werden gedood, u praatte met vriendinnen, en u tijd nodig had om te denken over de relatie die u wou. Gevraagd of u het er moeilijk mee had om uw eigen geaardheid te aanvaarden, antwoordde u dan weer dat het zeer moeilijk was voor u, omdat u hoorde dat homoseksuelen en lesbische vrouwen worden gedood (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Uw verklaring herhalend dat u het er moeilijk mee had, en gevraagd of u dat wat meer kan schetsen, hoe u met dit alles omging, antwoordde u, ***de vraag opnieuw ontwijkend, dat het moeilijk was voor u om het te zeggen aan vrienden, uitgezonderd uw drie lesbische vriendinnen, u bang was voor de gemeenschap en u het geheim hield tot u de juiste partner had****. Opnieuw gevraagd hoe u het zelf opnam – los van anderen – en hoe u het besef lesbisch te zijn verwerkte, antwoordde u,* ***weinig verhelderend en geenszins coherent met uw verklaring dat u het er moeilijk mee had en tijd nodig had om na te denken****, dat u zich realiseerde lesbisch te zijn, u dat aanvaardde, maar u het niet vrij kon beoefenen en u het poogde te verbergen. Opnieuw gevraagd hoe u kwam van het besef lesbisch te zijn, tot de aanvaarding van uw lesbisch-zijn, en gevraagd hoe u ermee omging, gezien dat toch niet meteen gaat, antwoordde u,* ***wederom de vraag ontwijkend*** *dat u vanaf uw 25 jaar gevoelens had voor vrouwen, u een vriendin als partner wou, maar u het moest verbergen. Gevraagd hoe u uw toekomst zag, gegeven uw besef lesbisch te zijn en in Ghana te wonen, antwoordde u,* ***de vraag opnieuw ontwijkend****, dat u er veel over dacht, lesbische vrouwen taboe zijn in Ghana, u uw gevoelens niet vrij kon uitdrukken en u de hele tijd nadacht over de toekomst. Gevraagd wat u dan dacht over de toekomst,* ***antwoordde u, weeral de vraag ontwijkend, dat u dacht over de toekomst.*** *Opnieuw gevraagd wat u dan dacht met betrekking tot de toekomst, antwoordde u, nogal opmerkelijk, dat u erover nadacht een partner te krijgen die bij u zou blijven en mogelijks met u zou trouwen. Gevraagd hoe u ermee omging wanneer u besefte lesbisch te zijn, en geconfronteerd met de vaststelling dat in de Ghanese maatschappij doorgaans van een vrouw wordt verwacht dat ze trouwt (met een man) en kinderen krijgt, antwoordde u,* ***opnieuw de vraag ontwijkend****, dat u nadacht over uw gevoelens, u niet met een man wou trouwen en kinderen krijgen, u daaraan niet wou meedoen en u wist dat u lesbisch was (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Geconfronteerd met de vaststelling dat u besefte lesbisch te zijn, dat mensen van u zouden verwachten te trouwen en kinderen te krijgen, en u dat niet wou, en gevraagd hoe u dat dan zag en hoe u daarmee omging,* ***antwoordde u, opnieuw zonder een antwoord te geven op de u gestelde vraag****, dat u niet gelukkig was, en u in de gevangenis kon worden gestopt indien men ontdekte dat u lesbisch was. U voegde eraan toe dat u besliste lesbisch te zijn, en u dat niet kan wegnemen.*

Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen ernstig en fundamenteel afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw, door u geopperde, lesbische geaardheid. Immers, de manier waarop u consequent de u gestelde vragen wat betreft de beleving en ontdekking van uw lesbische geaardheid ontwijkt, uw onvermogen enige blijk van reflectie of twijfel te geven bij de ontdekking van uw lesbische geaardheid en bij de manier waarop u met dit besef omging, en de manier waarop u de u gestelde vragen over de verwachtingen die men in de Ghanese maatschappij van u zou hebben, ontwijkt, getuigt van een dermate onvermogen om uw, door u geopperde, ervaringen te schetsen, kaderen en uit te leggen, dat er ernstig afbreuk gedaan wordt aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid. Immers, van iemand die ontdekt lesbisch te zijn – dit in het kader van een maatschappij die manifest vijandig staat tegenover elke vorm van homoseksualiteit – is het allerminst onredelijk om te verwachten dat deze toch ietwat uitleg zou kunnen geven bij de manier waarop deze dit besef opnam en verwerkte, en eventuele gevoelens van twijfel of aarzeling hierin zou kunnen plaatsen. Omtrent de ontdekking van uw eigen lesbische geaardheid, die manifest afwijkend is van uw directe leefomgeving, kan dan ook verwacht worden dat u hierover vrij en doorleefd kan vertellen (hetgeen in casu niet het geval is) – gegeven het feit dat een dergelijke ontdekking een grote impact heeft op het leven van de persoon die dit ontdekt, en deze persoon plaatst in de complexe realiteit waarmee lesbische vrouwen, opgroeiend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd worden bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid. Dat u hiertoe helemaal niet in staat bleek te zijn, ondanks de veelheid aan vragen in deze richting die u werden gesteld tijdens het gehoor op het CGVS, doet dan ook ernstig en fundamenteel afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid. Dat u daarnaast ook tegenstrijdige verklaringen aflegde, wat betreft de redenen omwille van dewelke uw nonkel u dwong bij uw ex-man te gaan wonen, alsook uw incoherente verklaringen, wat betreft de vraag of u het er moeilijk mee had om uw lesbische geaardheid te aanvaarden – u verklaarde immers dat u er niet lang over deed om deze te aanvaarden, én dat het zeer moeilijk was voor u om uw geaardheid te aanvaarden – bevestigen enkel het hierboven vastgestelde ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen omtrent de door u geopperde lesbische geaardheid.

Op meerdere momenten tijdens het gehoor op het CGVS, verklaarde u dat u hoorde dat mensen die homoseksueel of lesbisch zijn, gedood werden in Ghana (zie gehoorverslag CGVS, p. 12, 14, 15, 17 en 19). Geconfronteerd met de vaststelling dat u het meermaals had over mensen die werden gedood omwille van het feit dat ze homoseksueel of lesbisch waren, en gevraagd of u een voorbeeld kunt geven van mensen die aangevallen en/of gedood werden, verklaarde u dat u eens een dode vrouw langs de kant van de weg zal liggen toen u naar de boerderij ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd wat haar naam was, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u een naam kunt geven van iemand die in Ghana werd gedood omwille van het feit dat de persoon lesbisch of homo was, antwoordde u geen specifiek voorbeeld te kunnen geven. U voegde eraan toe dat u het hoorde op de radio, en dat het aangekondigd wordt wanneer een lesbische ontdekt is. ***Dat u geen enkele naam weet te geven van een persoon die, omwille van zijn seksuele geaardheid gedood werd, dit terwijl u door heen uw verklaringen meermaals aangaf dat u daarover zaken vernomen had en dit u verontruste, doet verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde lesbische geaardheid.*** *Gevraagd waar u ging om andere lesbische vrouwen te ontmoeten, verklaarde u* ***dat u hoorde dat ze samenkomen, maar dat u niet weet waar ze samenkomen****, omdat u in een dorp woonde (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Geconfronteerd met uw verklaring twee vriendinnen te hebben gehad in uw dorp, die lesbisch waren, alsook een vriendin uit Cape Coast die lesbisch was, en gevraagd of ze u daar dan nooit iets over zeiden,* ***antwoordde u dat ze erover praatten, en verklaarde u – dit tegenstrijdig aan uw verklaring niet te weten waar ze samenkomen – dat er samenkomsten zijn te Kumasi en Accra, en u daar niet heen kon gaan, gezien u in het dorp was****. Gevraagd wat er u gezegd werd over die bijeenkomsten, antwoordde u* ***dat ze u nooit zeiden waarover die gingen****. Gevraagd of er in Ghana organisaties bestaan die opkomen voor de rechten van lesbiennes en homoseksuelen, antwoordde u ervan gehoord te hebben, maar er niets over te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 26).* ***Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen, en onwetendheid omtrent de bijeenkomsten waar uw lesbische vriendinnen naar toe zouden zijn gegaan, alsook uw onwetendheid wat betreft de namen van organisaties die opkomen voor de rechten van homoseksuelen en lesbiennes in Ghana – organisaties waarover u, zo verklaarde u, wel al heeft gehoord – doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen lesbisch te zijn.***

Op basis van het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient opgemerkt dat er geenszins geloof kan worden gehecht aan de door u beweerde lesbische geaardheid.

Afgezien van het feit dat de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen lesbisch te zijn, bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u voorgehouden lesbische relatie met Mary Ahenin, kunnen nog meerdere van uw verklaringen opgemerkt die de ongeloofwaardigheid van deze, door u geopperde, lesbische relatie enkel bevestigen.

Gevraagd wanneer u Mary ontmoette, antwoordde u op ***5 september 2009*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd wanneer u en Mary een relatie startten, antwoordde u dat jullie relatie begon op die 5e september. Gevraagd wat u deed, wanneer u een vrouw ontmoette tot wie u zich aangetrokken voelde, om te weten komen of zij ook lesbisch is, antwoordde u dat u ze zou benaderen en wat zou praten om te zien of ze ook geïnteresseerd is (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd hoe u dat zou zien, antwoordde u 'doorheen de gesprekken', en voegde u eraan toe dat u zich dan zou outen aan haar, en vragen of zij geïnteresseerd is. U verklaarde dat het ook zo ging met uw partner Mary, namelijk dat* ***jullie een gesprek hadden, u zich outte, en Mary u daarna zei dat ze ook in zo'n relatie was*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd hoe dat ging, met Mary, antwoordde u, uw vorige verklaring wijzigend, dat Mary zich eerst outte aan u. Gevraagd of u wat gedetailleerder kunt zijn, en gevraagd waarover jullie toen praatten en hoe dat gesprek begon en zo, antwoordde u,* ***de vraag ontwijkend****, dat ze steeds sprak over homo's en lesbiennes die gedood werden, ze steeds hetzelfde zei, en ze opeens zei dat ze ook zo was. Gevraagd hoe het dan verder ging tussen u en Mary, en of jullie dan vriendinnen werden, antwoordde u dat jullie toen dingen begonnen te doen als koppel (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd of u daarvan wat voorbeelden kunt geven, van de dingen die jullie samen als koppel deden, antwoordde u, zeer algemeen en weinig verhelderend, dat jullie elkaar opzochten wanneer jullie niet aan het werken waren, jullie cadeaus kochten voor elkaar en jullie samen uitgingen naar feestjes (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd wat jullie deden wanneer jullie elkaar bezochten, antwoordde u, bijzonder beknopt, dat jullie seks hadden met elkaar. Gevraagd bij welke gelegenheden jullie elkaar cadeaus gaven, antwoordde u op jullie verjaardagen. Gevraagd wanneer Mary verjaarde, antwoordde u op 31 december. Geconfronteerd met de vaststelling dat u tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken (toegevoegd aan het administratieve dossier) verklaarde haar geboortedatum niet te kennen, gaf u geen antwoord (zie gehoorverslag CGVS, p. 29). Gevraagd of dat dan niet correct was, antwoordde u wél gezegd te hebben dat ze in december verjaart, en wat haar leeftijd is – hetgeen allerminst blijkt in het verslag van uw gehoor op de Dienst*

Vreemdelingenzaken. Gevraagd of uw partner ooit getrouwd was met een man, antwoordde u dat ze u dat nooit zei (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd of ze ooit relaties had gehad met mannen, antwoordde u dat ze dat nooit zei (zie gehoorverslag CGVS, p. 24). Gevraagd of jullie daar dan niet over spraken, antwoordde u ontkennend. Geconfronteerd met de vaststelling dat u verklaarde gedwongen geworden te zijn om samen te zijn met een man, en gevraagd of u daarover dan niet sprak met haar, en naar haar ervaringen vroeg, antwoordde u – ***uw vorige antwoorden wijzigend*** *– dat u het haar eens vroeg, en ze u zei dat ze nooit een relatie had met een man. Gevraagd of Mary broers of zussen had, antwoordde u dat ze zei van wel, en dat uzelf enkel haar zus Mary, die dezelfde naam draagt, kent. Gevraagd wie haar ouders zijn, antwoordde u het niet te weten.* ***Het dient vastgesteld dat bovenstaande verklaringen verder ernstig afbreuk doen aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen een lesbische relatie te hebben gehad met Mary sinds 5 september 2009. Immers, u legde wijzigende verklaringen af betreffende de vraag wie zich eerst aan wie outte, u ontweek de vragen die u uitnodigden wat gedetailleerder over dit gesprek met Mary te vertellen, u legde wijzigende verklaringen af betreffende de vraag of Mary reeds mannelijke partners had, en u weet niet wie haar ouders zijn, noch wie haar zussen of broers zijn – uitgezonderd de zus die eveneens Mary zou genoemd zijn. Deze vaststellingen doen dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen een lesbische relatie te hebben gehad, in Ghana, met Mary Ahenin.***

Tot slot kan nog opgemerkt worden dat het onvermogen uwentwege, om de door u geopperde feiten enigszins te kaderen in een tijdsperspectief, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u, in het kader van uw asielaanvraag, afgelegde verklaringen.

Gevraagd wanneer precies u Ghana heeft verlaten, toen u naar België kwam, antwoordde u 12 september 2011 *(zie gehoorverslag CGVS, p. 5) –* ***hetgeen volledig overeenstemt met de verklaring die u hieromtrent aflegde op de Dienst Vreemdelingenzaken*** *(zie verklaring DVZ, toegevoegd aan het administratieve dossier). Gevraagd wanneer u Mary ontmoette, antwoordde u op* ***5 september 2009*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 11), en u verklaarde eveneens op* ***5 september 2009*** *voor de eerste keer seks te hebben gehad met Mary (zie gehoorverslag CGVS, p. 20).* ***Gevraagd of, wanneer u met Mary een relatie begon, u reeds bevallen was van uw zoon, antwoordde u ontkennend, en voegde u eraan toe dat u op dat moment nog geen zoon had.*** *Gevraagd wanneer u beviel van uw zoon, antwoordde u* ***2 april 2010****. Geconfronteerd met de vaststelling dat u eerder tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde* ***dat uw zoon geboren werd in het jaar 2009*** *(zie gehoorverslag CGVS, p. 7), antwoordde u dat u zwanger was in 2009 (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd wanneer de atie met uw ex-man gedaan was, antwoordde u ontwijkend dat u van hem weg liep omdat u slecht werd behandeld. Gevraagd wanneer u bij hem weg ging, antwoordde u in de maand februari van het jaar 2009. Gevraagd hoe het kan dat u dan pas 14 maanden later bevallen bent, antwoordde u dat u zwanger was toen u uw ex-man verliet, en u niet weet wanneer u zwanger werd. Geconfronteerd met de vaststelling dat u verklaarde dat uw kind geboren werd in april 2010, en dat u uw ex-man verliet in februari 2009, en gesteld dat u toch geen 14 maanden zwanger kunt zijn geweest, antwoordde u dat u zwanger was toen u bij hem vertrok en u niet weet wanneer u zwanger werd. Opnieuw geconfronteerd met de vaststelling dat u, volgens uw eigen verklaringen, een 14-tal maanden zwanger moet zijn geweest, antwoordde u dat u enkel een ruw idee poogt te geven en voegde u eraan toe dat u niet naar school ging. Vragend gesteld dat u misschien niet goed bent in data, maar dat gebeurtenissen zoals het verlaten van de man bij wie u gedwongen werd te wonen, en de geboorte van uw kind, toch wel dingen zijn die u onthouden moet hebben, en enigszins weet te situeren in de tijd, antwoordde u niet. Geconfronteerd met de vaststelling dat u op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat* ***uw zoon werd geboren in het jaar 2008****, antwoordde u het moeilijk te hebben met data.* ***Het dient opgemerkt dat uw verklaring ter verschoning van het feit dat u meerdere tegenstrijdige verklaringen aflegde betreffende de geboortedatum van uw zoon, namelijk dat u niet goed zou zijn in het onthouden van data, niet weet te overtuigen. Immers, u weet wel dat u Ghana verliet op 12 september 2011, en u met Mary een relatie begon op 5 september 2009 – twee data die u steeds consequent opgaf. Dat u dan niet zou weten in welk jaar uw zoon geboren werd, 'omdat u slecht bent in het onthouden van data', en drie verschillende geboortejaren van uw zoon opgaf, weet allerminst te overtuigen, zeker daar u wel goed lijkt te weten wanneer u voor het eerst seksuele betrekkingen had met Mary, en u verklaarde op dat moment nog niet bevallen te zijn. Deze tegenstrijdigheden doen dan ook verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielrelaas.***

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient vastgesteld dat u niet gedwongen werd om samen te wonen met Nana Ato wanneer u Ghana verliet, en dat er geen geloof gehecht kan worden aan de door u voorgehouden lesbische geaardheid en de door u geopperde lesbische relatie met Mary Ahenin. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vervolgingsfeiten, en u heeft dan ook niet aannemelijk kunnen

maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Het door u neergelegde document vanwege de Ghanese politie, wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. Omtrent dit document verklaarde u dat het werd achtergelaten thuis, en dat de politie u zoekt (zie gehoorverslag CGVS, p. 4 en 9). Er dient echter te worden vastgesteld dat er in het door u neergelegde verslag vanwege de Ghanese politie vermeld staat dat er een bericht werd achtergelaten om u te informeren dat u zich bij de politie dient aan te melden. Gevraagd waar de brief is die de politie in het huis van uw nonkel achterliet, antwoordde u dat dat de brief is die u neerlegde. Geconfronteerd met het feit dat er in de door u neergelegde brief vermeld staat dat de politie, in het huis van uw nonkel, een bericht voor u achterliet, en dat dat bericht toch niet hetzelfde kan zijn als het verslag dat u op het CGVS neerlegde, antwoordde u enkel dat uw vriendin [Sister Akua] dat kreeg van de vrouw van uw nonkel. Voorts dient opgemerkt dat het uiterst vreemd bevonden wordt dat het door u neergelegde verslag vanwege de Ghanese politie, dateert van 5 december 2012 – een moment waarop u reeds meer dan een jaar Ghana verlaten had. Dat uw nonkel deze zaak pas meer dan een jaar nadat u Ghana verliet, aan de politie gemeld zou hebben, is geenszins aannemelijk. Verder dient opgemerkt dat er op dit document geen enkele stempel staat, noch iets anders, waaruit het officiële karakter van dit document zou blijken. Gegeven deze vaststellingen, en de vaststelling dat het door u geopperde asielrelaas geenszins geloofwaardig geacht wordt, kan er geen bewijswaarde aan het door u neergelegde verslag vanwege de Ghanese politie worden gehecht.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In wat zich aandient als een eerste middel stelt verzoekster dat ze gehoord werd in het bijzijn van een tolk die de taal Twi sprak, wat niet haar moedertaal is. Verzoekster stelt dat ze deze taal in grote lijnen begrijpt, maar ze niet vloeiend spreekt. Verzoekster gaf in de voorafgaand ingevulde vragenlijst aan dat ze tot de "Fanti" etnie behoort en dus ook "Fanti" spreekt. Verzoekster stelt dat ze de tolk meldde dat ze Fanti sprak, maar er werd hierover geen opmerking genoteerd door de commissaris-generaal. Het belang dat door de overheid wordt gehecht aan de taal wordt volgens verzoekster geïllustreerd door de vragenlijst die ze diende in te vullen. Het CGVS vond het bovendien nodig om verzoekster te horen, waaruit blijkt dat men van oordeel was dat dit interview noodzakelijk was voor het nemen van de beslissing. Het interview is een essentieel onderdeel van het proces dat geleid heeft tot de bestreden beslissing en hoort dus tot het onderzoek van de asielaanvraag. Verzoekster stelt dat het onderzoek in het Fanti moest gebeuren en niet in een taal die ze niet machtig is. Verzoekster stelt dat de schending van de wetgeving op het taalgebruik een onwettigheid vormt die de openbare orde raakt. Verzoekster wijst er nog op dat de veelvuldige en overbodige vertaling van haar asielverhaal niet ten goede is gekomen aan een juiste weergave en een goed begrip van de door haar gegeven antwoorden op de gestelde vragen. Verzoekster meent dat ze zeker belang heeft bij dit middel en er in alle geval (nog los van de vraag of de tolk haar taal spreekt) een schending is van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoekster stelt dat een zorgvuldige overheid die meent dat de asielaanvrager de motieven van zijn aanvraag dient te verduidelijken er ook voor moet zorgen dat de antwoorden van de asielzoeker op een zo correct en direct mogelijke manier kunnen worden geacteerd. Een bijkomende vertalingsstap helpt daar zeker niet bij, aldus verzoekster. Verzoekster meent dat dit gemakkelijk blijkt uit de herhaling van de vragen en de misverstanden. Verzoekster begreep de vragen van de commissaris-generaal niet.

2.1.2. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoekster bij haar inschrijving als asielzoekster voor de Dienst Vreemdelingenzaken als taalkeuze Twi heeft opgegeven (zie Bijlage 26) en dat ze voor de Dienst Vreemdelingenzaken is gehoord met behulp van een tolk die de taal Twi machtig is (zie "Vragenlijst", p.3). Uit het gehoorverslag voor het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat zij verklaarde dat het eerste interview op de Dienst Vreemdelingenzaken goed is verlopen (zie p.3). Tevens heeft verzoekster geen opmerkingen gemaakt over het feit dat de tolk Twi zou spreken en evenmin waren er communicatieproblemen tussen de tolk en haarzelf. Meer nog, toen verzoekster werd gevraagd of ze de tolk goed begreep, antwoordde verzoekster hier bevestigend op (p.3). Uit het gehoorverslag kan bijgevolg niet worden afgeleid dat verzoekster de tolk niet goed begrepen hebben of dat ze niet in staat zou zijn geweest om haar problemen afdoende uit te leggen omwille van een tolkprobleem. De

laattijdige opmerking van verzoekende partij dat de tolk een andere taal zou spreken dan verzoekster mist dan ook feitelijke grondslag.

Verweerder merkt nog terecht op dat de advocaat, aanwezig tijdens het verhoor voor het CGVS evenmin opmerkingen heeft gemaakt als zouden er communicatieproblemen zijn geweest tussen verzoekster en tolk. Daarenboven blijkt uit het administratieve dossier dat de advocaat het verhoor na een uur heeft verlaten en hij toen geen opmerkingen heeft gemaakt over mogelijke problemen met de tolk (zie p.13). Hieruit kan worden afgeleid dat de advocaat geen communicatieproblemen heeft vastgesteld tijdens het verhoor voor het CGVS en er voldoende vertrouwen in had om het verhoor eerder te verlaten.

Verzoekster heeft bij het indienen van haar asielaanvraag gevraagd om te worden gehoord met de hulp van een tolk Twi en het Commissariaat-generaal heeft voldaan aan deze vraag. De bewering van verzoekster dat de veelvuldige en overbodige vertaling haar verklaringen niet ten goede zouden zijn gekomen, kan dan ook niet worden volgehouden.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekster de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekster op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

Het eerste middel is ongegrond.

2.2.1. In wat zich aandient als een tweede middel voert verzoekster aan dat het de commissaris-generaal bekend is dat verzoekster ernstige psychische problemen heeft. Het CGVS heeft een aparte procedure voor personen met psychische problemen. Deze bijzondere procedure voor “niet interviewbare alleenstaande asielzoekers” is gericht op personen zoals verzoekster niet of nauwelijks gehoord kunnen worden omwille van de ernstige psychiatrische problematiek. Verzoekster heeft echter deze mogelijkheid niet ontvangen, hoewel ze meent te ressorteren onder de definitie van dergelijke asielzoekers.

2.2.2. In het administratieve dossier is geen gegeven voorhanden waaruit zou kunnen blijken dat verzoekster kan stellen dat ze ernstige psychische problemen zou hebben en dat het CGVS gebruik zou moeten maken van de bijzondere procedure voor “niet interviewbare alleenstaande asielzoekers”.
Vooreerst moet worden opgemerkt dat uit het gehoorverslag niet in het minst blijkt dat verzoekster psychische problemen zou hebben aangehaald. Bovendien kan uit het gehoorverslag niet worden afgeleid dat verzoekster niet in staat zou zijn te worden geïnterviewd, wel integendeel. Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoekster wel degelijk in staat was om op de vragen van de dossierbehandelaar te antwoorden.
Verweerder merkt voorts terecht op dat verzoekster geen enkel medisch attest heeft voorgelegd waaruit moet blijken dat ze psychische problemen zou hebben, laat staan dat verzoekster dusdanige psychische problemen zou hebben dat ze niet interviewbaar zou zijn. Een dergelijke bewering in het verzoekschrift van verzoekster is laattijdig en wordt bovendien door geen enkel concreet argument of enig medisch attest wordt ondersteund. Een dergelijke bewering volstaat dan ook niet om aan te tonen dat verzoekster dusdanige psychische problemen zou hebben dat ze niet interviewbaar zou zijn.
Het tweede middel is ongegrond.

2.3. Verzoekster voert voor het overige geen verweer inzake de feiten van het door haar aangevoerde asielrelaas noch tegen de concrete en uitgebreide motivering van de bestreden beslissing. Deze motivering vindt steun in het administratief dossier, is terecht en pertinent en wordt door de Raad overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
K. VERHEYDEN	W. MULS